

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับ ลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค (Adversity Quotient) รูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียด (Stress Coping Behaviors) และอัตราการขาดงาน (Absenteeism rates) ด้วยขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ พนักงานตรวจรับบัตรโดยสารสายการบินแห่งหนึ่งที่ปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานนานาชาติในประเทศไทย 6 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่ ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงราย ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต และท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ จำนวน 264 คน ผู้วิจัยได้ประมาณกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วยค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 % หรือให้มีค่าความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์เท่ากับ .05 เป็นเกณฑ์ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1973 ย.725) การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบลำดับชั้นตามอัตราส่วน (Proportional stratified random sampling) จำแนกตามท่าอากาศยานนานาชาติ 6 แห่ง

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากร
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{264}{1 + 264(.05)^2} = \frac{264}{1.66} = 159$$

ตารางที่ 3.1

แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ท่าอากาศยาน	จำนวนประชากร (คน)	ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง(คน)	จำนวนข้อมูลที่ได้ จริง(คน)
1. ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ	178	107	104
2. ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่	12	7	7
3. ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่	26	16	15
4. ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงราย	14	8	9
5. ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต	21	13	16
6. ท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่	13	8	7
รวม	264	159	158

หมายเหตุ จำนวนประชากร ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้มีดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค (Adversity Quotient)

ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้านได้แก่

1.1 ด้านการควบคุม (Control)

- 1.2 ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ (Origin and Ownership)
- 1.3 ด้านการรับรู้การขยายตัวของปัญหา (Reach)
- 1.4 ด้านความอดทน (Endurance)
2. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการเผชิญความเครียด (Stress Coping Behaviors)
 - แบ่งเป็น 3 รูปแบบดังนี้
 - 2.1 แบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา(Problem-focused coping)
 - 2.2 แบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม(Social support coping)
 - 2.3 แบบหลีกเลี่ยงปัญหา(Avoidance coping)
 3. อัตราการขาดงานของพนักงานตรวจรับบัตรโดยสารตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 ถึง 31 มีนาคม 2551

แผนภาพที่ 3.2

แสดงตัวแปรและการวัดระดับของตัวแปร

ตัวแปร	ระดับของการวัด
เพศ	นามบัญญัติ (Nominal Scale)
อายุ	อัตราส่วน (Ratio Scale)
อายุการทำงาน	อัตราส่วน (Ratio Scale)
ระดับการศึกษา	อันดับ (Ordinal Scale)
สถานภาพสมรส	นามบัญญัติ (Nominal Scale)
รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน	อัตราส่วน (Ratio Scale)
สถานที่ปฏิบัติงาน	นามบัญญัติ (Nominal Scale)
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค	อันดับ (Interval Scale)
รูปแบบพฤติกรรมกรรมการเผชิญความเครียด	อันดับ (Interval Scale)
อัตราการขาดงาน	อัตราส่วน (Ratio Scale)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามวัดความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค ความเครียดในการทำงานและพฤติกรรมกรรมการเผชิญความเครียดแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน ดังนี้

1.เพศ	แบ่งออกเป็น	เพศชาย เพศหญิง
2.อายุ	แบ่งออกเป็น	อายุ 21-25 ปี อายุ 26-30 ปี อายุ 31-35 ปี อายุ 36-40 ปี อายุ 41 ปี ขึ้นไป
3.อายุการทำงาน	แบ่งออกเป็น	อายุงาน 1-5 ปี อายุงาน 6-10 ปี อายุงาน 11-15 ปี อายุงาน 16 ปีขึ้นไป
4.ระดับการศึกษา	แบ่งออกเป็น	ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท ระดับปริญญาเอก
5.สถานภาพสมรส	แบ่งออกเป็น	โสด สมรส หม้าย/หย่าร้าง
6.รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน	แบ่งออกเป็น	10,000-30,000 บาท 30,001-50,000 บาท 50,001-70,000 บาท 70,001-90,000 บาท

7.สถานที่ปฏิบัติงาน

แบ่งออกเป็น

ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ
 ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่
 ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่
 ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่
 ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต
 ท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟูปัญหา ตามแนวความคิดของสตอลทซ์ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ ด้านการรับรู้การขยายตัวของปัญหา และด้านความอดทน เป็นมาตราประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 5 ระดับ คำตอบเป็นแบบให้เลือกตอบ มีคะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน ดังแสดงในตารางที่ 3.4 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่พัฒนาโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระศักดิ์ กำบรรณารักษ์ (2548) ซึ่งได้หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity Ratio) ซึ่งแสดงในผนวก ค ก่อนตัดมีข้อคำถามจำนวน 44 ข้อ หลังตัดมีข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Related Ratio) ตามสูตรของลอวชี (Lawshe, 1975) โดยใช้ผู้ประเมินจำนวน 15 คนมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาต่ำสุดที่ยอมรับได้ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.49 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ เหลือข้อคำถาม 40 ข้อ ตามรายละเอียดดังนี้

- ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟูปัญหาด้านการควบคุมตัดข้อคำถามออก 1 ข้อ คงเหลือข้อคำถาม 10 ข้อ
- ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟูปัญหาด้านสาเหตุและความรับผิดชอบตัดข้อคำถามออก 1 ข้อ คงเหลือข้อคำถาม 10 ข้อ
- ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟูปัญหาด้านการรับรู้การขยายตัวของปัญหาตัดข้อคำถามออก 1 ข้อ คงเหลือข้อคำถาม 10 ข้อ
- ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟูปัญหาด้านความอดทนตัดข้อคำถามออก 1 ข้อ คงเหลือข้อคำถาม 10 ข้อ

จากนั้นนำแบบสอบถามเฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้วว่ามีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มากกว่าหรือเท่ากับ 0.49 ไปทดสอบก่อนใช้จริง (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับ

กลุ่มประชากร จำนวน 50 คน จากนั้นนำแบบสอบวัดที่ได้มาวิเคราะห์เป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบวัดแต่ละชุดที่กลุ่มตัวอย่างตอบและรวมคะแนนของแต่ละคน
2. เรียงคะแนนรวมของแต่ละคนที่ได้จากคะแนนสูงสุดจนถึงคะแนนต่ำสุด
3. แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนที่ได้จากแบบสอบวัดออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ได้คะแนนสูง กลุ่มที่ได้คะแนนกลางและกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
4. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของข้อคำถามรายข้อโดยการทดสอบค่าที (t-test) (รัตนาศิริพานิช, 2544, น.158-159) ซึ่งข้อคำถามที่มีค่าที่ตั้งตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกสูงอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ และข้อคำถามที่มีค่าที่ต่ำกว่า 1.75 จะถูกตัดออกไป (รายละเอียดในผนวก ค) ข้อคำถามที่เหลือผ่านเกณฑ์ทุกข้อ
5. จากนั้นนำข้อคำถามที่เหลือไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบวัดทั้งฉบับ (Reliability) ด้วยการวัดค่าคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดยการใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาสส์ (Cronbach's Coefficient of Internal Consistency) (รัตนาศิริพานิช, 2544, น.182-185) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มาเป็นเครื่องมือหาค่าความเชื่อมั่นรายข้อและเลือกเฉพาะข้อคำถามที่ให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบวัดสูง (รายละเอียดในผนวก ค) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบวัดทั้งฉบับ จำนวนรวม 37 ข้อ เท่ากับ .909 และได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละองค์ประกอบดังนี้

ตารางที่ 3.3

แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบวัดความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค	ค่าความเชื่อมั่น
1. ด้านการควบคุม (Control)	.710
2. ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ (Origin and Ownership)	.717
3. ด้านการรับรู้การขยายตัวของปัญหา (Reach)	.714
4. ด้านความอดทน (Endurance)	.758
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบวัดรวมทุกด้าน	.909

ลักษณะของแบบสอบวัดเป็นแบบรายงานด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่าตามระดับของความรู้สึก มี 5 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 ความรู้สึกจะอยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางซ้ายมือมากที่สุด

ระดับที่ 2 ความรู้สึกจะอยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางซ้ายมือรองลงมา

ระดับที่ 3 ความรู้สึกจะอยู่ในระดับกึ่งกลางระหว่างทางซ้ายและทางขวามือ

ระดับที่ 4 ความรู้สึกจะอยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางขวามือรองลงมา

ระดับที่ 5 ความรู้สึกจะอยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางขวามือมากที่สุด

ตารางที่ 3.4

แสดงเกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบวัดความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

ระดับ	ระดับความรู้สึก	คะแนนของข้อความ	
		เชิงบวก	เชิงลบ
1.	อยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางซ้ายมือมากที่สุด	1	5
2.	อยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางซ้ายมือรองลงมา	2	4
3.	อยู่ในระดับกึ่งกลางระหว่างทางซ้ายและทางขวามือ	3	3
4.	อยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางขวามือรองลงมา	4	2
5.	อยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางขวามือมากที่สุด	5	1

การแปลผลคะแนนจากแบบสอบวัดความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ผู้วิจัยแบ่งช่วงคะแนนโดยใช้ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (รัตนาศิริพานิช, 2538, น.19)

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จากหลักการดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายของระดับ
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

<u>ระดับคะแนนเฉลี่ย</u>	<u>ความหมาย</u>
1.00 - 1.80	มีระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคต่ำที่สุด
1.81 - 2.60	มีระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคต่ำ
2.61 - 3.40	มีระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคปานกลาง
3.41 - 4.20	มีระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคสูง
4.21 - 5.00	มีระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคสูงที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบวัดรูปแบบพฤติกรรมความเครียด ผู้วิจัยใช้แบบสอบวัดรูปแบบพฤติกรรมความเครียดที่ปรับปรุงมาจากแบบสอบวัดของสุตารัตน์ หนูหอม (2544) ตามรูปแบบพฤติกรรมความเครียดของคุกและเฮปป์เนอร์ (Cook and Heppner, 1997) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ รูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา รูปแบบการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม และรูปแบบการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาได้หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity Ratio) ซึ่งแสดงในผนวก ค ก่อนตัดมีข้อคำถามจำนวน 48 ข้อ หลังตัดมีข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Related Ratio) ตามสูตรของลอวชี (Lawshe, 1975) โดยใช้ผู้ประเมิน 15 คนมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาต่ำสุดที่ยอมรับได้ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.49 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (รายละเอียดในผนวก ข) จึงถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ ตามรายละเอียดดังนี้

- รูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาตัดข้อคำถามออก 5 ข้อ คงเหลือข้อคำถาม 19 ข้อ
- รูปแบบการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมตัดข้อคำถามออก 1 ข้อ คงเหลือข้อคำถาม 7 ข้อ
- รูปแบบการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาตัดข้อคำถามออก 3 ข้อ คงเหลือข้อคำถาม 13 ข้อ

จากนั้นนำแบบสอบวัดเฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้วว่ามีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มากกว่าหรือเท่ากับ 0.49 ไปทดสอบก่อนใช้จริง (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มประชากร จำนวน 50 คน จากนั้นนำแบบสอบวัดที่ได้มาวิเคราะห์เป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบวัดแต่ละชุดที่กลุ่มตัวอย่างตอบและรวมคะแนนของแต่ละคน

2. เรียงคะแนนรวมของแต่ละคนที่ได้จากคะแนนสูงสุดจนถึงคะแนนต่ำสุด
3. แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ได้คะแนนสูง กลุ่มที่ได้คะแนนกลางและกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
4. หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามรายข้อโดยการทดสอบค่าที (t-test) (รัตนา ศิริพานิช, 2544, น.158-159) ซึ่งข้อคำถามที่มีค่าที่ตั้งตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกสูงอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ และข้อคำถามที่มีค่าที่ต่ำกว่า 1.75 จะถูกตัดออกไป (รายละเอียดในผนวก ค) ข้อคำถามที่เหลือผ่านเกณฑ์ทุกข้อ
5. จากนั้นนำข้อคำถามที่เหลือไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) ด้วยการวัดค่าคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดยการใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาสส์ (Cronbach's Coefficient of Internal Consistency) (รัตนา ศิริพานิช, 2544, น.182-185) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มาเป็นเครื่องมือหาค่าความเชื่อมั่นรายข้อและเลือกเฉพาะข้อคำถามที่ให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสูง (รายละเอียดในผนวก ค) จำนวนรวม 38 ข้อ และได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละองค์ประกอบดังนี้

ตารางที่ 3.5

แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียด

รูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียด	ค่าความเชื่อมั่น
1. รูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	.830
2. รูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม	.742
3. รูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหา	.704

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นมาตราประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 4 ระดับ คำตอบเป็นแบบให้เลือกตอบ ดังแสดงในตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6

แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบบั้ดรูปแบบพฤติกรรมกรรเมชึญความเคร็ยด

ความถี่ของการใช้แต่ละวิธี	ค่าคะแนน
ไม่เคยใช้วิธีนั้นเลย	1
ใช้วิธีนั้นเป็นครั้งคราว	2
ใช้วิธีนั้นบ่อยๆ	3
ใช้วิธีนั้นเป็นประจำ	4

การแปลผลคะแนนจากแบบสอบบั้ดรูปแบบพฤติกรรมกรรเมชึญความเคร็ยด ผู้วิจัยแบ่งช่วงคะแนนโดยใช้ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (รัตนาศิริพานิช, 2538, น.19)

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{3} = 1$$

จากหลักการดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายของรูปแบบพฤติกรรมกรรเมชึญความเคร็ยด ของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

<u>ระดับคะแนนเฉลี่ย</u>	<u>ความหมาย</u>
1.00 - 2.00	มีระดับความถี่ในการใช้รูปแบบพฤติกรรมกรรเมชึญความเคร็ยดต่ำ
2.01 - 3.00	มีระดับความถี่ในการใช้รูปแบบพฤติกรรมกรรเมชึญความเคร็ยดปานกลาง
3.01 - 4.00	มีระดับความถี่ในการใช้รูปแบบพฤติกรรมกรรเมชึญความเคร็ยดสูง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลอัตราการขาดงานของพนักงาน เป็นการขาดงานประเภท การขาดงานโดยไม่แจ้ง การลาจิส่วนตัว การลาจิสถูกเงิน การลาป่วย การแลกรเวรและการขอเปลี่ยนเวลาการทำงาน เป็นบันทึกข้อมูลจากฝ่ายบุคคลของบริษัทที่ทำการศึษา ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2551 ถึง 31 มีนาคม 2551

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามแล้ว นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ขออนุญาตจากผู้บริหารของบริษัทในการศึกษาและเก็บข้อมูลจากพนักงานตรวจรับบัตรโดยสารที่ปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ ทั้ง 6 แห่ง ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวนรวม 158 ชุด โดยแบบสอบถามแต่ละส่วนได้ชี้แจงการตอบไว้อย่างละเอียดและชี้แจงว่าผลจากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และขอรับคืนตามเวลาที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมข้อมูลได้ครบแล้ว ตรวจสอบให้คะแนนและลงรหัส จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science : SPSS) เพื่อหาค่าทางสถิติและวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้รวม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. การวิเคราะห์ระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค สถิติที่ใช้วิเคราะห์คือค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การวิเคราะห์พฤติกรรมการเผชิญความเครียด สถิติที่ใช้วิเคราะห์คือค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. การวิเคราะห์อัตราการขาดงานสถิติที่ใช้วิเคราะห์คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. การทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐาน ดังแสดงในตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานที่ต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมแตกต่างกัน</p>	
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 พนักงานเพศชายมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างจากเพศหญิง</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 1.1 :</p> <p>H_0 : พนักงานเพศชายมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมไม่ต่างจากเพศหญิง</p> <p>H_1 : พนักงานเพศชายมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างจากเพศหญิง</p>	<p>การทดสอบค่าที (t-test independent)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 พนักงานที่มีอายุต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 1.2 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 พนักงานที่อายุการทำงานต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 1.3 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่อายุการทำงานแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่อายุการทำงานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 1.4 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p>	<p>การทดสอบค่าที (t-test independent)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมแตกต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 1.5 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรสมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.6 พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 1.6 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 1.7 พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 1.7 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันอย่างน้อย 2 สถานที่มีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดที่แตกต่างกัน</p>	
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.1 พนักงานเพศชายที่มีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างจากพนักงานเพศหญิง</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1.1 :</p> <p>H_0 : พนักงานเพศชายที่มีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างจากพนักงานเพศหญิง</p> <p>H_1 : พนักงานเพศชายที่มีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่ต่างจากพนักงานเพศหญิง</p>	<p>การทดสอบค่าที (t-test independent)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.2 พนักงานที่มีอายุต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1.2 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีอายุต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีอายุต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.3 พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1.3 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.4 พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1.4 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p>	<p>การทดสอบค่าที (t-test independent)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.5 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1.5 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์</p> <p>ความแปรปรวนทางเดียว</p> <p>(One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.6 พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1.6 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์</p> <p>ความแปรปรวนทางเดียว</p> <p>(One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.7 พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1.7 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่ต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์</p> <p>ความแปรปรวนทางเดียว</p> <p>(One-way ANOVA)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>H_1 : พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันอย่างน้อย 2 สถานที่ที่มีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.1 พนักงานเพศชายมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างจากเพศหญิง</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2.1 :</p> <p>H_0 : พนักงานเพศชายมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่ต่างจากเพศหญิง</p> <p>H_1 : พนักงานเพศชายมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างจากเพศหญิง</p>	<p>การทดสอบค่าที (t-test independent)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.2 พนักงานที่มีอายุต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมที่ต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2.2 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีอายุต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมที่ไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีอายุต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมที่แตกต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.3 พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมที่ต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2.3 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมที่ไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมที่ต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.4 พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2.4 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน</p>	<p>การทดสอบค่าที (t-test independent)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.5 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2.5 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.6 พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2.6 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.7 พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2.7 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่ต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>H_1 : พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันอย่างน้อย 2 สถานที่ที่มีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน</p>	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันที่มีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่างกัน</p>	
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.1 พนักงานเพศชายมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่างจากเพศหญิง</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3.1 :</p> <p>H_0 : พนักงานเพศชายมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาไม่ต่างจากเพศหญิง</p> <p>H_1 : พนักงานเพศชายมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่างจากเพศหญิง</p>	การทดสอบค่าที (t-test independent)
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.2 พนักงานที่มีอายุต่างกันที่มีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3.2 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีอายุต่างกันที่มีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีอายุต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่างกัน</p>	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.3 พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันที่มีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่างกัน</p>	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3.3 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.4 พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดหลีกเลี่ยงปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3.4 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดหลีกเลี่ยงปัญหาไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดหลีกเลี่ยงปัญหาต่างกัน</p>	<p>การทดสอบค่าที่ (t-test independent)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.5 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3.5 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.6 พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลักหนีปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3.6 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลักหนีปัญหาไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลักหนีปัญหาต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.7 พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลักหนีปัญหาต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3.7 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลักหนีปัญหาไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันอย่างน้อย 2 สถานที่มีรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลักหนีปัญหาต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 3 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีอัตราการขาดงานโดยรวมต่างกัน</p>	

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 พนักงานเพศชายมีอัตรา การขาดงานโดยรวมต่างจากเพศหญิง</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 3.1 :</p> <p>H_0 : พนักงานเพศชายมีอัตราขาดงาน โดยรวมไม่ต่างจากเพศหญิง</p> <p>H_1 : พนักงานเพศชายมีอัตราขาดงาน โดยรวมต่างจากเพศหญิง</p>	การทดสอบค่าที (t-test)
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2 พนักงานที่มีอายุต่างกันมี อัตราขาดงานโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 3.2 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีอายุต่างกันมีอัตราขาดงาน โดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีอายุต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมี อัตราขาดงานโดยรวมต่างกัน</p>	การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3 พนักงานที่มีอายุการทำงาน ต่างกันมีอัตราขาดงานโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 3.3 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันมีอัตรา ขาดงานโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีอายุการทำงานต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีอัตราขาดงานโดยรวมต่างกัน</p>	การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.4 พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีอัตราการขาดงานโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 3.4 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีอัตราการขาดงานโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีอัตราการขาดงานโดยรวมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.5 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีอัตราการขาดงานโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 3.5 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีอัตราการขาดงานโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพมีอัตราการขาดงานโดยรวมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.6 พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีอัตราการขาดงานโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 3.6 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีอัตราการขาดงานโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีอัตราการขาดงานโดยรวมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 3.7 พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีอัตราการขาดงานโดยรวมต่างกัน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 3.7 :</p> <p>H_0 : พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีอัตราการขาดงานโดยรวมไม่ต่างกัน</p> <p>H_1 : พนักงานที่มีสถานที่ปฏิบัติงานต่างกันอย่างน้อย 2 สถานที่มีอัตราการขาดงานโดยรวมต่างกัน</p>	<p>การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 4 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียด</p>	
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 4.1 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 4.1 :</p> <p>H_0 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา</p> <p>H_1 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา</p>	<p>ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 4.2 ความสามารถในการเผชิญและฟื้น ฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบพฤติกรรม การเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 4.2 :</p> <p>H_0 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบพฤติกรรม การเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม</p> <p>H_1 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบพฤติกรรม การเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม</p>	<p>ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 4.3 ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบพฤติกรรม การเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหา</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 4.3 :</p> <p>H_0 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบพฤติกรรม การเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหา</p> <p>H_1 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบพฤติกรรม การเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหา</p>	<p>ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 5 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่า อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน</p>	

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 5.1 ความสามารถในการเผชิญและฟื้น ฝ่าอุปสรรคด้านการควบคุมมีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาด งาน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 5.1 :</p> <p>H_0 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านการ ควบคุมไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน</p> <p>H_1 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านการ ควบคุมมีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน</p>	<p>ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 5.2 ความสามารถในการเผชิญและฟื้น ฝ่าอุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางลบ กับอัตราการขาดงาน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 5.2 :</p> <p>H_0 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้าน สาเหตุและความรับผิดชอบไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการ ขาดงาน</p> <p>H_1 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้าน สาเหตุและความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาด งาน</p>	<p>ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 5.3 ความสามารถในการเผชิญและฟื้น ฝ่าอุปสรรคด้านการรับรู้การขยายตัวของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทาง ลบกับอัตราการขาดงาน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 5.3 :</p> <p>H_0 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านการ รับรู้การขยายตัวของปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการ ขาดงาน</p>	<p>ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
H_1 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการรับรู้การขยายตัวของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
สมมติฐานการวิจัยที่ 5.4 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทนมีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน สมมติฐานทางสถิติที่ 5.4 : H_0 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทนไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน H_1 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทนมีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
สมมติฐานการวิจัยที่ 6 รูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดมีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน	
สมมติฐานการวิจัยที่ 6.1 รูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน สมมติฐานทางสถิติที่ 6.1 : H_0 : รูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน H_1 : รูปแบบพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราการขาดงาน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

แสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานทางสถิติ	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 6.2 รูปแบบพฤติกรรมกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการขาดงาน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 6.2 :</p> <p>H_0 : รูปแบบพฤติกรรมกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการขาดงาน</p> <p>H_1 : รูปแบบพฤติกรรมกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการขาดงาน</p>	<p>ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)</p>
<p>สมมติฐานการวิจัยที่ 6.3 รูปแบบพฤติกรรมกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการขาดงาน</p> <p>สมมติฐานทางสถิติที่ 6.3 :</p> <p>H_0 : รูปแบบพฤติกรรมกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการขาดงาน</p> <p>H_1 : รูปแบบพฤติกรรมกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการขาดงาน</p>	<p>ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)</p>